Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 46 13 NOV. 1965

„Hij wil professor worden. Hij oefent zich al vast in het puntenslijpen."

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNEKE VAN DE LAAR, Den Haag. Jij bent goed verwend met je verjaardag! En wat had jij de envelop mooi versierd! Laat me nog maar eens gauw horen hoe het is in de vijfde klas. Dag Anneke!

ANNE-MARIE VAN BERGEN, Rotterdam. Hoe speel je dat spel parolo? Dat ken ik helemaal niet. Ik vind Donna een leuke naam voor een hond. Is het een grote hond? Dag Anne-Marie!

Wanneer je naar Postbus 792, Amsterdam, schrijft, vergeet dan niet duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: „OOM DONALDS BRIEVENBUS". Tot de volgende week!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Hier volgen weer de namen van een paar zieke vriendjes en vriendinnetjes: **HARRY PAULUS,** 14 jaar — speldjes en foto's van de Beatles — Eriecomseweg 5, Erlecom.**AWRAHAM PALACHE,** 9 jaar — ansichtkaarten — Kinderkliniek Binnengasthuis, Amsterdam. **DIANE JANSEN,** 9 jaar — Kamer 909-zuid, Dijkzigtziekenhuis, Rotterdam. **BETSIE VOGELS,** 12 jaar — speldjes — San. De Klokkenberg, Galderseweg 81, Breda. **MARIAN BELINK** — speldjes en postzegels — San. De Klokkeberg, Galderseweg 81, Breda. **MARIAN VAN BEEK** — speldjes en foto's van filmsterren — San. De Klokkenberg, Galderseweg 81, Breda. **ANNEMIEKE BROUWER,** 9 jaar — speldjes en foto's van filmsterren — Kinderpav. Dekkerswald, Groesbeek.
SIEMPIE GROET, Barsingerhorn; **GEERTJE DEENEN,** Vierlingsbeek en **CHRISTIAAN BEEKERS,** Breda bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes heel hartelijk voor alle post die ze hebben gekregen.

* * *

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 39 zijn: 1e prijs: Monique v. Gerwen, Oosterhesselenstr. 370, **Den Haag; 2e prijs:** Henk Kuipers, Amerweg 2, **Grollo; 3e prijs:** Albert Bakker, **Nieuwolda;** Kinderen Spee, **Gouda;** Willie Scholten, **Angeren;** Annelies de Muijnk, **Aardenburg;** Peter Schnörr, **Rotterdam;** Alie Doornbos, **Wagenborgen;** Gerrit Roelink, **Odoornerveen;** Fietje Peterse, **Varik;** Jantje Crum, **Lunteren;** Marianne v. d. Brink, **Apeldoorn; 4e prijs:** Chris v. Passen, **Wilrijk (België);** Marlies v. d. Mijl, **Heerlen;** Bartho v. d. Harst; **Scheveningen;** Corrie Adam, **Veendam;** Hans Muis, **Breukelen;** Toos Zoutman, **Velsen-Noord;** Carel v. Hemert, **Eindhoven;** Irene Luesink, **Hengelo;** Dappie Eizinga, **Ravenswoud;** Jeanne Noordsy, **Amsterdam;** Johnny Nagtegaal, **Curaçao;** Nellie v. Esch, **Boxtel;** Hendrik Pruim, **Hattemerbroek;** Gooitske Bruinsma, **Parrega;** Kees de Jong, **Ede;** Jettie Monsma, **Blija;** Pim de Ruig, **Loosdrecht;** Marie-Christine Hulsbeck, **Treebeek;** Ton Versteeg, **Strijen;** Jannie Bac, **Moercapelle.**

De oplossing van prijsvraag nr. 44 is:
ZEELAND — DRENTE.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 46

Kijk eens naar dit leuke tafereeltje. Weet je waar dat is? Je kunt het vinden als je deze puzzel oplost. Schrijf de namen van de genummerde dieren of dingen in het schema. Als je dat goed gedaan hebt, ontstaat in de gele vakjes, van boven naar beneden, een plaatsnaam.
Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze, vóór 18 november naar DONALD DUCK, postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linker bovenhoek: „oplossing nr. 46", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY

Oom Dagobert

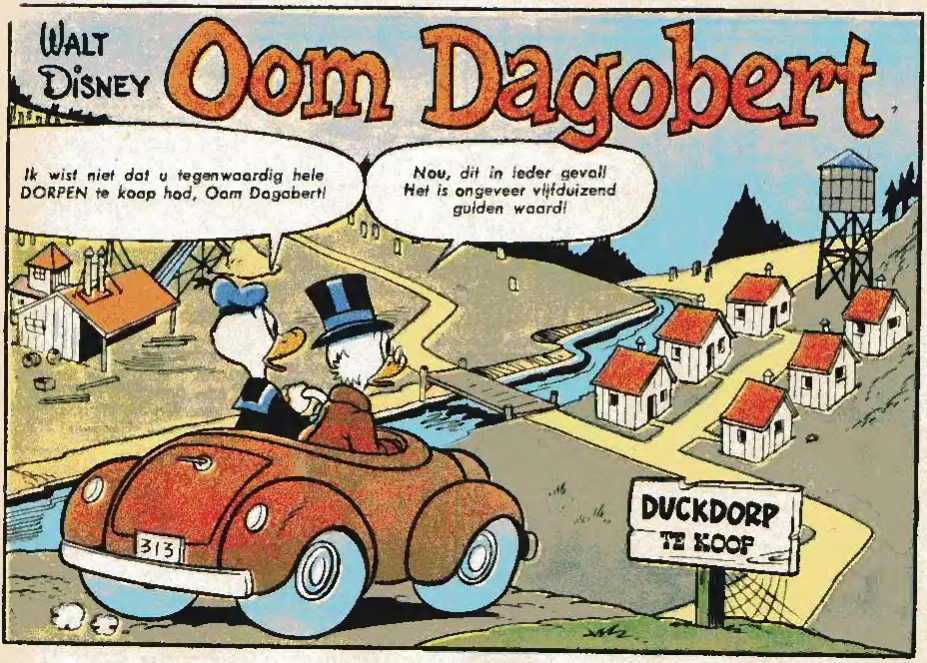

Wat bedoel je met een „handig hulpje"?
Dat zult u zo wel zien!
DUCKSTAD

Hier is het! Stap maar uit!
PIETJE VERHUURT ALLES
WERKTUIGEN-MACHINES-AUTO'S
KNARRRSS!

De Kleine Wervelwind kan alles wat met huizen bouwen en opknappen te maken heeft!
Werkelijk?
KLEINE WERVEL-WIND TRACTOR

Maar denk je dat Rinus dat apparaat zou kunnen bedienen?
Maak u maar geen zorgen, oom Dagobert, de Kleine Wervelwind en ik zijn ouwe vrienden!

. . . en ik bied u natuurlijk mijn diensten aan!
AF-GESPRO-KEN!
KANTOOR

En za . . .
Stribbel nou niet langer tegen, oom Dagobert! Het is toch gebruikelijk om een borgsom te betalen!
M-maar HONDERD GULDEN?
Ja, natuurlijk! Voor het geval de tractor beschadigd wordt!
RUK! RUK!

BESCHADIGD? Ik dacht dat jij zo goed met de Kleine Wervelwind kon omgaan!
Dat kan ik ook! Weest u maar niet angerust!

ONGERUST? HOE KAN IK DAN GERUST ZIJN ZOLANG DIE MAN MIJN HONDERD GULDEN HEEFT?
U haeft niet zo te schreeuwen — ik haor het wel!
DUCKSTAD

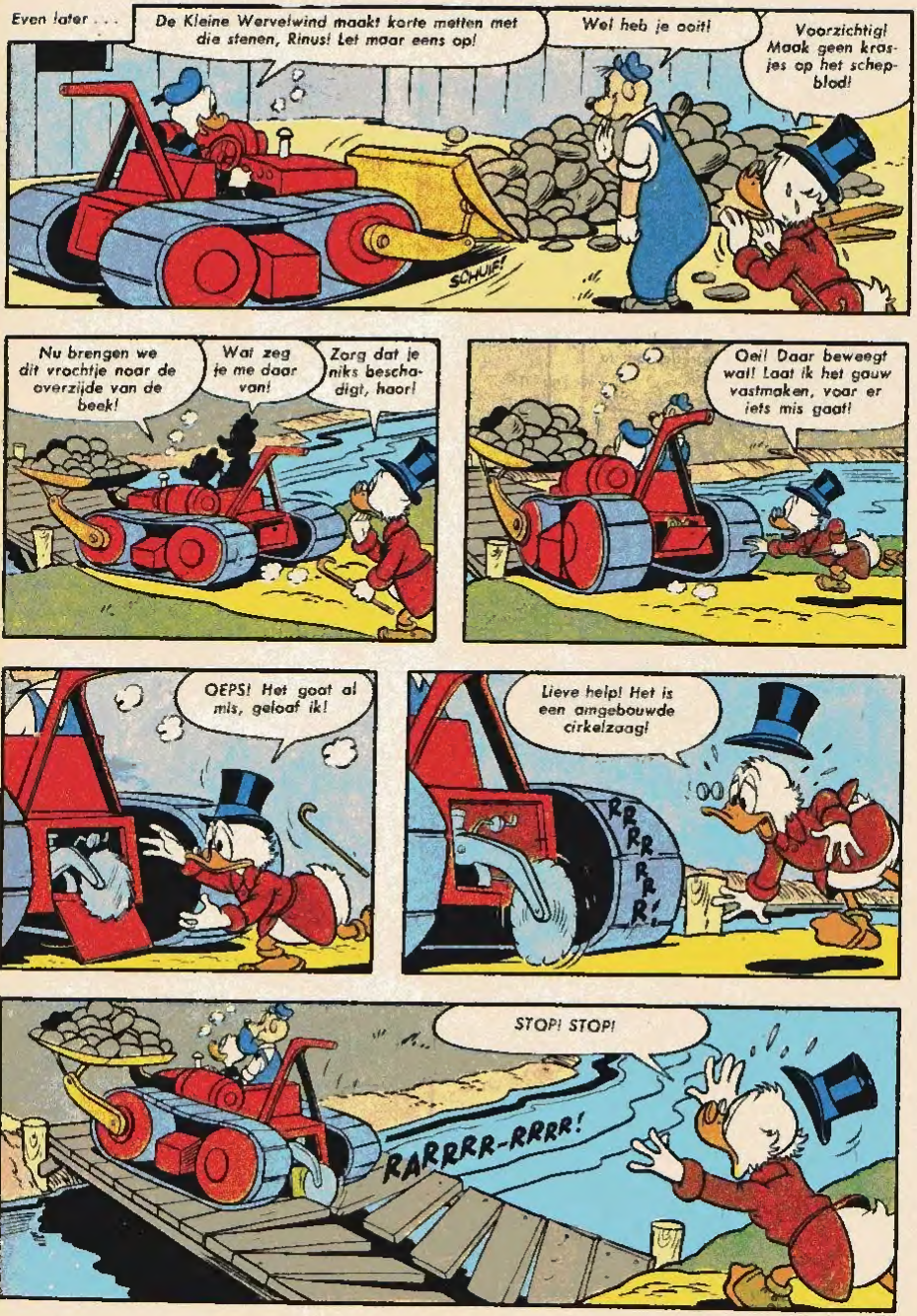
Even later . . .
De Kleine Wervelwind maakt korte metten met die stenen, Rinus! Let maar eens op!
Wel heb je ooit!
Voorzichtig! Maak geen krasjes op het scheplblad!
SCHUIF!
Nu brengen we dit vrachtje naar de overzijde van de beek!
Wat zeg je me daar van!
Zorg dat je niks beschadigt, haor!
Oei! Daar beweegt wat! Laat ik het gauw vastmaken, voor er iets mis gaat!
OEPS! Het goat al mis, geloof ik!
Lieve help! Het is een omgebouwde cirkelzaag!
RRRRRR!
STOP! STOP!
RARRRR-RRRR!

PAS OP! NIET ACHTERUIT RIJDEN! VOORZICHTIG! NIET ACHTERUIT RIJDEN!
?
RRRRRRR

Wat zegt-ie eigenlijk, Rinus?
Weet ik niet! Iets over achteruit rijden of zo!

Laat ik maar even terugrijden om te vragen wat hij wil!

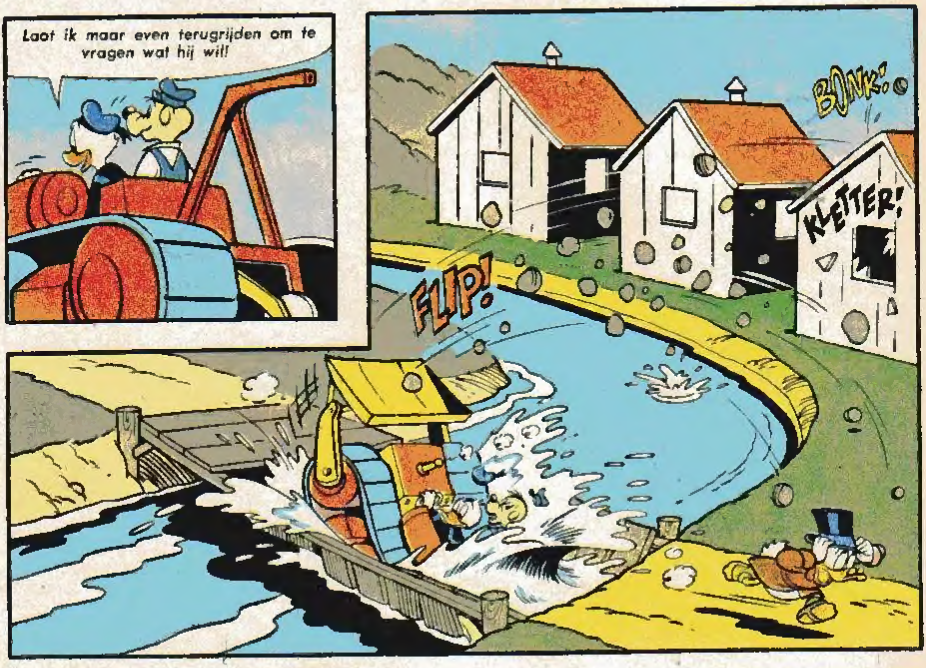
BONK!
KLETTER!
FLIP!

Nou, dat handige hulpje van jou heeft een aardige puinhoop van mijn brug gemaakt, vind je niet?

En kijk daar eens. Hij heeft meteen alle stenen terug over de beek gegooid!

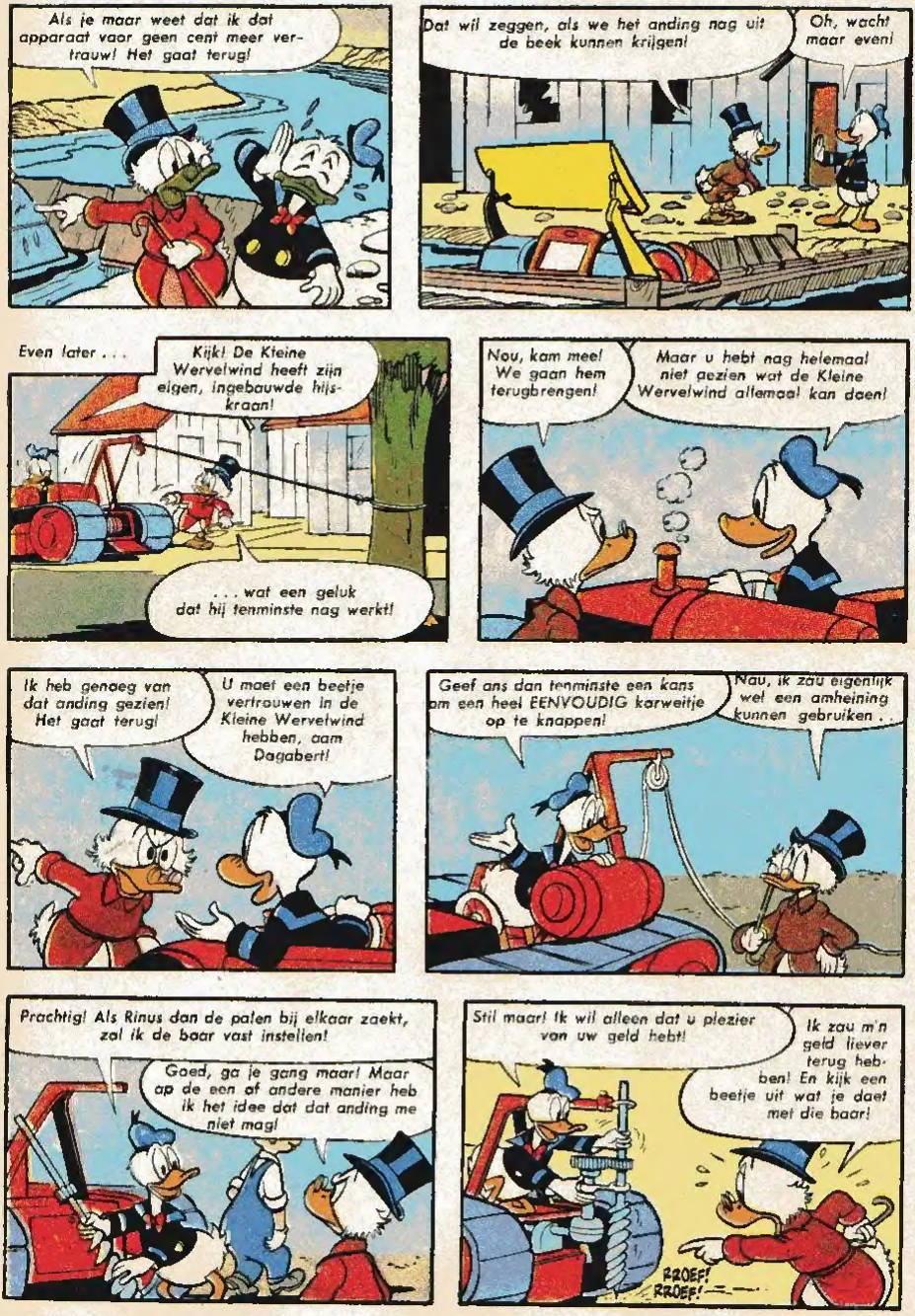
Als je maar weet dat ik dat apparaat voor geen cent meer vertrouw! Het gaat terug!
Dat wil zeggen, als we het anding nog uit de beek kunnen krijgen!
Oh, wacht maar even!
Even later . . .
Kijk! De Kleine Wervelwind heeft zijn eigen, ingebouwde hijskraan!
. . . wat een geluk dat hij tenminste nog werkt!
Nou, kom mee! We gaan hem terugbrengen!
Maar u hebt nog helemaal niet gezien wat de Kleine Wervelwind allemaal kan doen!
Ik heb genoeg van dat anding gezien! Het gaat terug!
U moet een beetje vertrouwen in de Kleine Wervelwind hebben, oom Dagobert!
Geef ons dan tenminste een kans om een heel EENVOUDIG karweitje op te knappen!
Nou, ik zou eigenlijk wel een omheining kunnen gebruiken .
Prachtig! Als Rinus dan de palen bij elkaar zaekt, zal ik de baar vast instellen!
Goed, ga je gang maar! Maar op de een of andere manier heb ik het idee dat dat anding me niet mag!
Stil maar! Ik wil alleen dat u plezier van uw geld hebt!
Ik zou m'n geld liever terug hebben! En kijk een beetje uit wat je doet met die baar!
RROEF! RROEF!

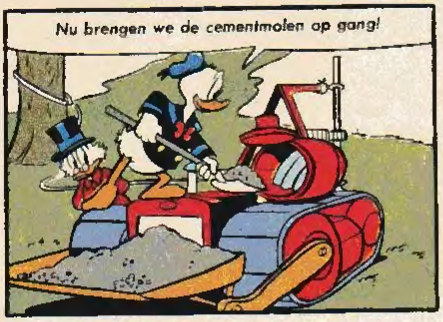
Nu brengen we de cementmolen op gang!

Door deze slang wordt het cement rechtstreeks in het boorgat gestort!

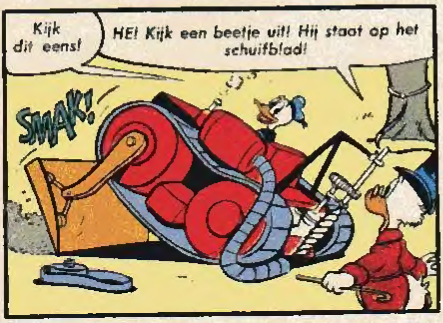
Kijk dit eens!
HE! Kijk een beetje uit! Hij staat op het schuifblad!
SMAK!

Ja! Nu staan de voorwielen vrij — door kan dan de cementmolen op draaien!
Lieve help!

Vooruit, Rinus, nu moet jij maar eens leren hoe je met de Kleine Wervelwind om moet gaan!
KNIRS! KNIRS!

Langzaam aan, Rinus! Draai de machine niet kapot!
In orde!
NEE NEE!
KNIRS!

Wat is er nou weer aan de hand?
Nou is-t-ie kapot! Je moet de machine op topsnelheid laten draaien om te boren!
KNIK

En het gevaar lopen het mechanisme te beschadigen? Oh nee, HIJ GAAT TERUG!
Toe nou toch, oom Dagobert, waarom laat u zich nou niet overtuigen. . .

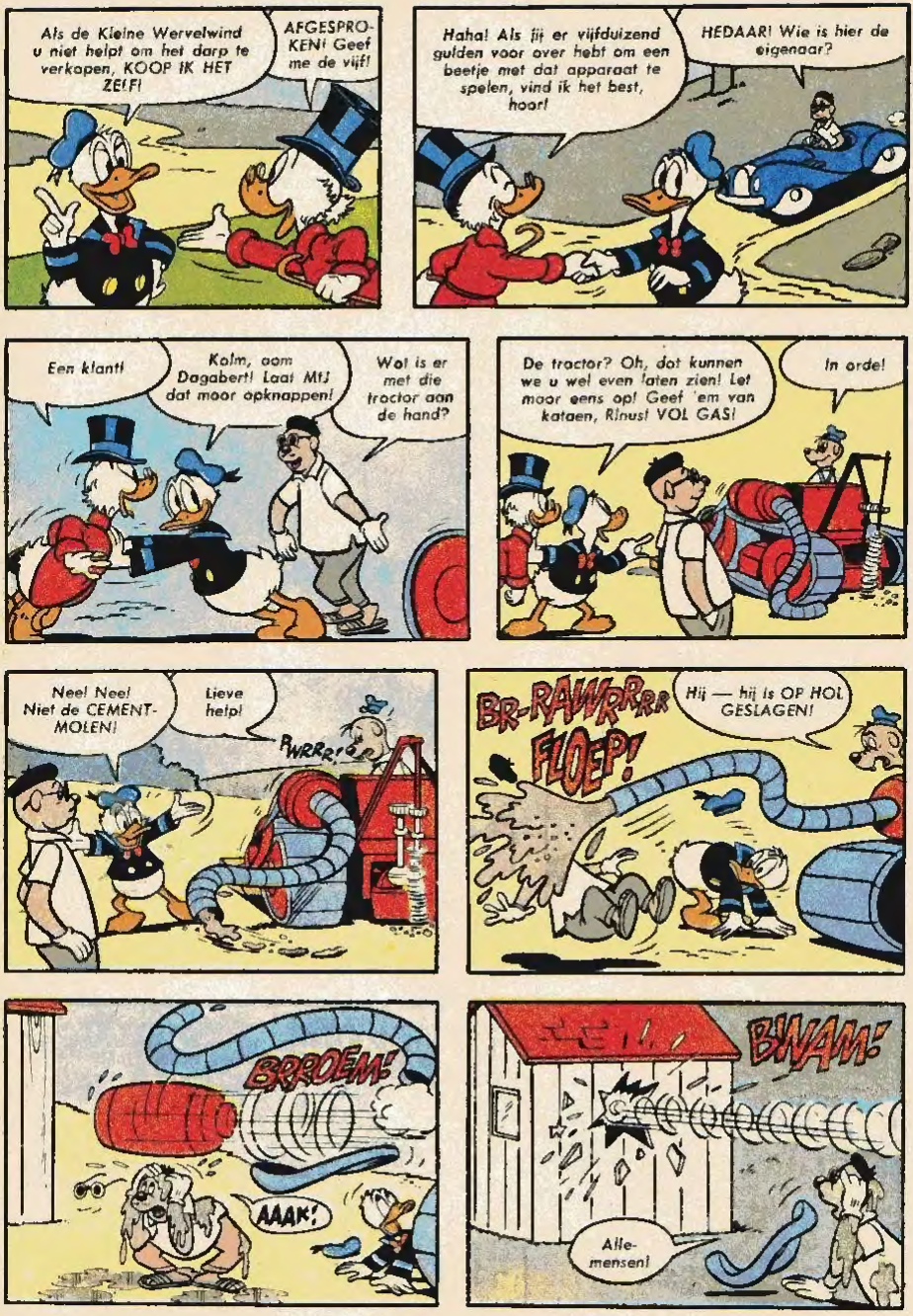
Als de Kleine Wervelwind u niet helpt om het darp te verkopen, KOOP IK HET ZELF!
AFGESPROKEN! Geef me de vijf!
Haha! Als jij er vijfduizend gulden voor over hebt om een beetje met dat apparaat te spelen, vind ik het best, hoor!
HEDAAR! Wie is hier de eigenaar?
Een klant!
Kalm, oom Dagobert! Laat MIJ dat maar opknappen!
Wat is er met die tractor aan de hand?
De tractor? Oh, dat kunnen we u wel even laten zien! Let maar eens op! Geef 'em van kataen, Rinus! VOL GAS!
In orde!
Nee! Nee! Niet de CEMENT-MOLEN!
Lieve help!
PWRRR!
BR-RAWRRRR
FLOEP!
Hij — hij is OP HOL GESLAGEN!
BRROEM!
AAAK!
BWAM!
Alle-mensen!

BWAM!
BWAM!
BWAM!
KRAK!

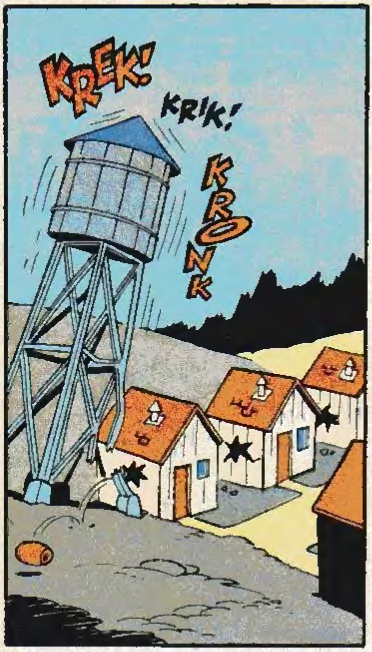
KREK!
KRIK!
KRONK

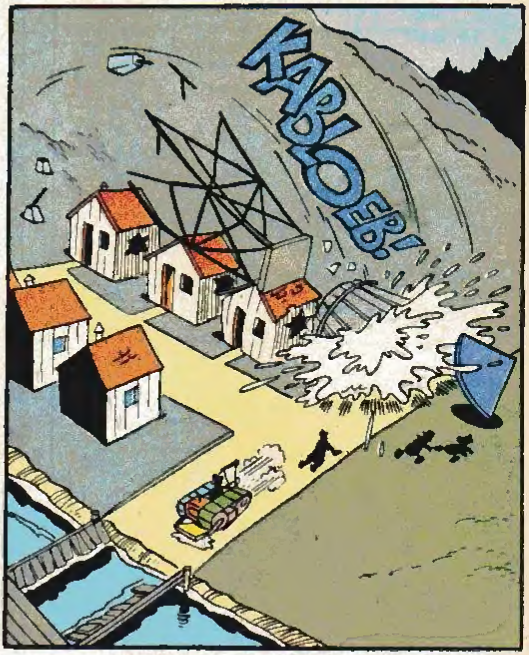
KABLOEP!

PLENS!
BLUB!

AUGHHH!
Ik heb zo'n idee dat de Kleine Wervelwind je bij deze klant van de wal in de sloot heeft geholpen, Donald! Hihi!

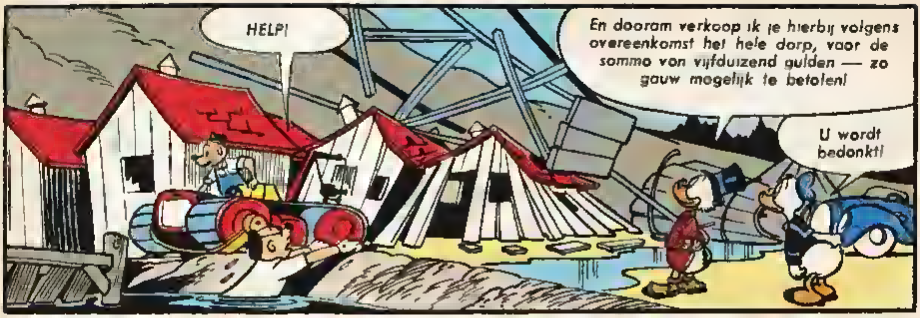
HELP!
En dooram verkoop ik je hierbij volgens overeenkomst het hele dorp, voor de sommo von vijfduizend gulden — zo gauw mogelijk te betalen!
U wordt bedankt!

Hohol Ik wist wel dat die tractor een ONDING wos!
Hé! Wie is de eigenaar von dit spul?

HIHIHI! Dat is HIJ daar!
Ik bied u TIENDUIZEND GULDEN voor het dorp . . en ik bied moor één keer!
VERKOCHT!

Dit dorpje is precies wat ik nodig heb voor de opnome von een film, donk zij die sloop-mochine von een tractor!
Donk u!

Hier hebt u uw vijfduizend gulden, oom Dagobert!
Een film? Moor het dorp is een grote puinhoop!
DAT is nou precies de noom von onze film, opo . . .

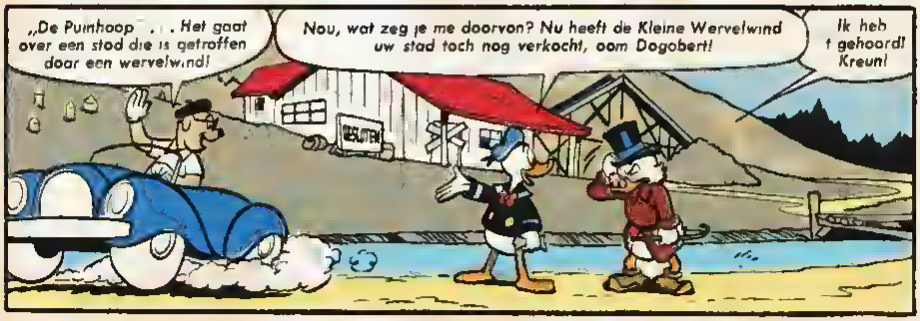
„De Puinhoop" . . . Het gaat over een stad die is getroffen door een wervelwind!
Nou, wat zeg je me doorvon? Nu heeft de Kleine Wervelwind uw stad toch nog verkocht, oom Dagobert!
Ik heb t gehoord! Kreun!
RESTEN

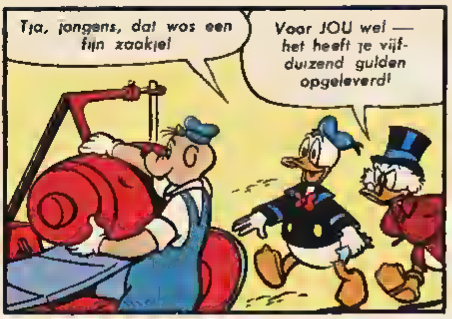
Tja, jongens, dat was een fijn zaakje!
Voor JOU wel — het heeft je vijfduizend gulden opgeleverd!

Tja, als u meer vertrouwen had gehad in de Kleine Wervelwind, zou al dat geld nou van u zijn geweest!
Is het nodig dat je dat allemaal nog eens vertelt?
DUCKSTAD

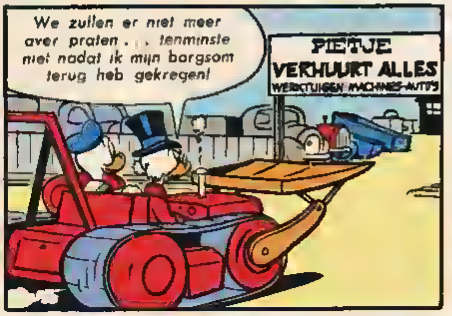
We zullen er niet meer over praten . . . tenminste niet nadat ik mijn borgsom terug heb gekregen!
PIETJE
VERHUURT ALLES
WERKTUIGEN MACHINES-AUTO'S

Maar . . .
Ik zal het geld moeten houden, heren!
Waarom dan?
Za! Dus er zit toch n kink in de kabel, hé?

Nee, er zit een deuk in de cementmolen!
Oh jo? Nou, daar kan ik wel iets aan doen!

DAAR DAN!
DREUN!
ZZCHOEF!

Later . . .
Het spijt me dat u uw geld op DIE manier terug hebt moeten krijgen, oom Dagobert!
Oh, ik beklaag me niet, haar . . .
313

Ik denk maar zo — ik heb er zelfs nog iets aan overgehouden ook!

de kleine Boze Wolf

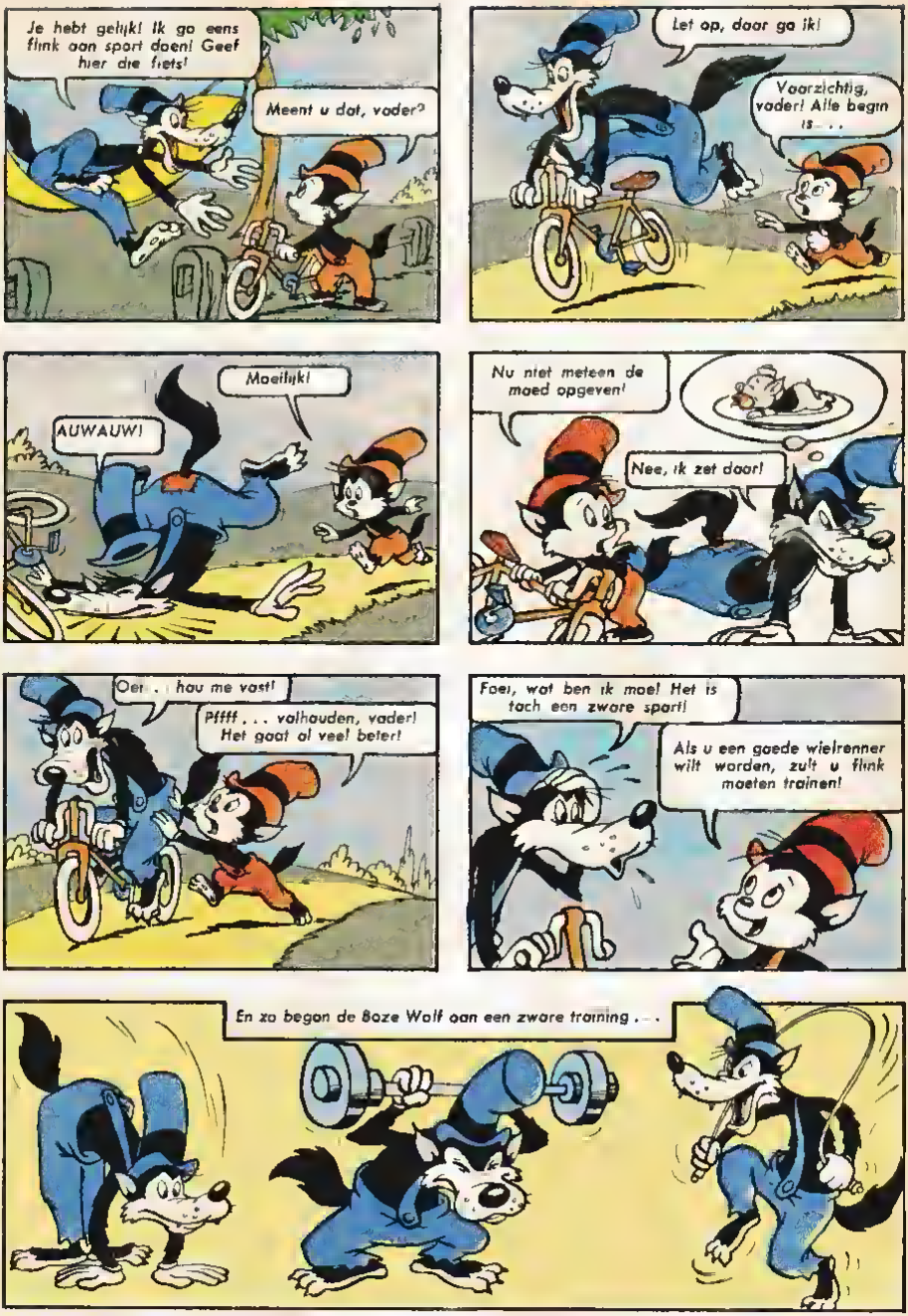
Je hebt gelijk! Ik go eens flink aan sport doen! Geef hier die fiets!
Meent u dat, vader?
Let op, daar ga ik!
Voorzichtig, vader! Alle begin is . . .
AUWAUW!
Moeilijk!
Nu niet meteen de moed opgeven!
Nee, ik zet door!
Oef . . . hou me vast!
Pffff . . . volhouden, vader! Het gaat al veel beter!
Foei, wat ben ik moe! Het is toch een zware sport!
Als u een goede wielrenner wilt worden, zult u flink moeten trainen!
En zo begon de Boze Wolf aan een zware training . . .

Kijk daar eens! Midas fietst als een gek in de rondte!
En Walfje staat er bij met een horloge!
Vlugger, vader! Dan breekt u het record!

De Boze Wolf is wielrenner gewarden!
Nou, zolang hij zich daarmee bezighoudt, is hij ongevaarlijk!

Midas is altijd gevaarlijk! Kom mee, we kunnen beter uit zijn buurt blijven!

Goedzo! Het is gelukt! U hebt weer uw eigen record gebroken!

Geweldig, vader! Ik sta werkelijk paf!
Je zult . . hijg . puf . nog veel . . puf paffer staan!

Ik ben nu niet alleen een Boze, maar ook nog een Snelle Wolf! Nu is het tijd om . .

. . de biggetjes te vangen!
Vader . . Kom terug!

Lieve help! Midas komt ons achterna . . . op de fiets!
Vluchten heeft geen zin! Hij haalt ons toch in!

Vlug, kom mee! Deze helling kan ons redden!

Pfff . . Foei! Deze helling is te steil! Hier haal ik ze nooit in! Maar wacht . . aan de andere zijde . . .

Sssssst . .
. . . krijg ik zo'n vaart, dat ze me niet kunnen ontsnappen!

Verdraaid! Geen big te zien! Wel een modderpoel door beneden!

Ik m moet stoppen! Maar m-mijn rem werkt niet . . . !

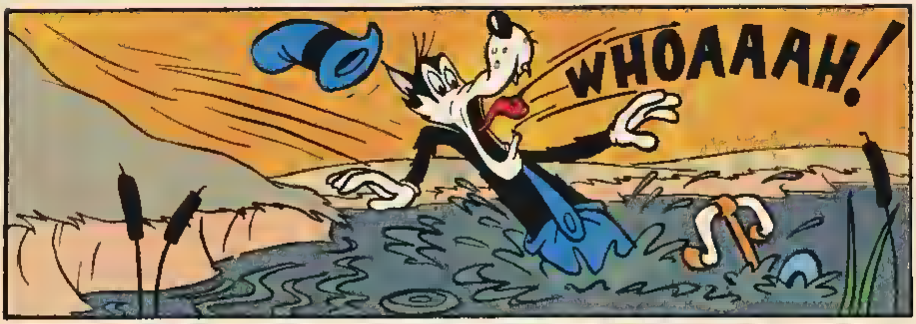
WHOAAAH!

Heeft vader jullie niet gegrepen?
O nee, die is druk bezig om een nieuw record te vestigen

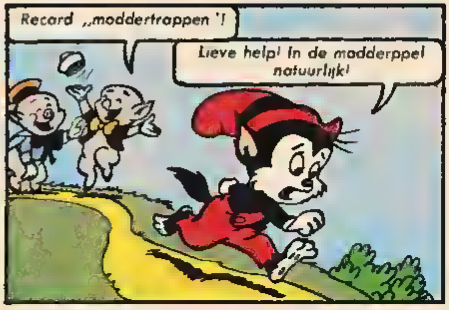
Record „moddertrappen"!
Lieve help! In de madderpoel natuurlijk!

Wel; vader! Hoe bevalt u de wielersport?!
Bluh bah . . pluh praat me er niet van! Ik had wel gelijk, toen ik zei dat een hangmat gezonder is dan een fiets!

Illustr.: TON SEEK

Het vertier van

MIJNHEER Ballantijn was een fietsacrobaat, hij stak ven boven tot onder vol griezelige toeren, meer het meest ven boven, want meestal zocht hij z'n vertier hoog in de lucht. Meer dan vertier was het ook niet, mijnheer Ballentijn fietste niet voor geld, meer ankel voor z'n plezier. Hij zat op een rustig kantoor, waer je in de zomer de vliegen kon hören zoemen voor de ruit. Zo stil wes het dear, det mijnheer Ballentijn het soms niet kon verdregen en dan decht hij een zijn vertier. Det waren de ogenblikken det de dolle fietstoeren in hem naer hoven kwemen. Ergens op straet stapte hij den ven zijn fiets en spande een touw tussen twee hoge gebouwen. En even later zegen de mensen mijnheer Bellentijn op en neer fietsen boven het drukste verkeer, zo gemakkelijk alsof het zweefvliegen waa, terwijl hij kalm een sigaartje rookte.

Hij was niet heng naar beneden te vallen. Dat gebeurde ook nooit. In een oogwenk stond de street vol toeschouwers, die vol bewondering naar mijnheer Ballentijn keken, totdet de brandweer en de politie kwemen, die de straet afzetten en mijnheer Ballentijn verzochten naar beneden te komen voor het in ontvengst nemen van zijn zoveelste bekeuring. Fietsen boven da streat zonder vergunning wes verboden. Mijnheer Ballentijn meekte er eltijd een kijkspelletje ven, nooit kwam hij dadelijk naer banedan. Hij wachtte eerst tot de brandwaerlieden hun langste meglrusladder hedden uitgedreald en peddelde den aen venster binnen of verdween over het dek ven een gebouw uit het gezicht. Via schuttingen en waslijntjes bereikte hij weer de begane grond en meldde zich netjes voor z'n bekeuring. Voor een poosje wes hij den weer in staat de kelmte van het kantoor te verdregen.

Meer de bekeuringen werden steeds hoger, omdat de polltie er zo langzamerhand genoeg ven kreeg. „Wet zijn dat voor dwaze uitstepjes?" had de commissaris el eens gezegd. „Stel je voor det ieder meer in de lucht ging fietsen op touw, waer bleef de verkeersregeling dan! We moesten u maer eens een poosje opsluiten, mijnheer Bellentijn."

De politie gaf mijnheer Ballentijn niet meer alleen boetes, meer nem voortaen ook zijn fietsen in besleg, zodet het toch wel een wat kostbeer vertier ward. Maer eis mijnheer Ballentijn weer een hele poos op het stille kantoor had gezeten, den werd het hem toch weer te machtig en het kon niet anders of de fietskolder kreeg op een keer waer vet op hem. Op een middag wes het ook waar zover. Mijnheer Bellentijn fietste met een touw door een streat weer wolkankrabbers stonden. Hij wilde deze keer eens extra hoog fietsen, zo hoog als hij nog nooit wes geweest. Hij verdween met z'n fiets in een wolkenkrabber. Een hele poos later kwam hij op het dak weer te voorschijn. Hij meekte een lus in het touw en wierp die om een televisie-entenne op het dak ven een endera wolkenkrabber. Stevig haelde hij het touw aen en bond het vest. Toen schoof hij zijn fietsje naer voren en begon te fietsen. Hij fietste zo hoog, det de mensen beneden in de street, die maar mieren leken, hem eerst niet eens op-

mijnheer Ballentijn

door
A. VAN SEYEN

marktan en af en toe verdween hij in de wolken, die heel laag drevan, zodat de wolkenkrabbere ze werkelijk raakten. Mijnheer Ballentijn genoot erg. Hij zeg wel een brandweerauto beneden zich, maar hat wae maar een epeelgoedding, zover wae het weg en het waa uitgesloten dat ze hem met een magirusladder zouden kunnen berelken. Zelfs met tien zulke ladders zou dat deze keer niet lukken. Maar toen zag mijnheer Ballentijn dat die brandweereuto daer helemaal niet wae voor hem. Er wae hrand in een wolkankrahber, dichthij. Mijnheer Ballentijn zag nog meer. Er zat een huilend oud mannetje in de vensterbank van de hoogete verdiepIng. Het mannetje kon niet meer worden gered, want beneden hem stond alles in lichterlaaia. De etraat beneden was zwart ven mensen. Mijnheer Ballentijn dacht niet lang na. „Dia opa moat worden gered," mompalde hij in zichzelf. Mijnheer Ballantijn liet zijn dreed in de eteek.

Ale een stallewandrijder joeg hij lange de gevele en schoot over de open ruimte tuesen de twee wolkenkrabbers alsof hij een kenonekogel was. Hij zorgde dat hij genoeg vaart had en het wae zo prechtig gemikt, det hij precies in de veneterbank naast de oude man terecht kwam. Beneden in de streat steeg een vreemd gemompel op, vaag als het rommelen van een onweer in de varte. Mijnheer Ballentijn kwam zigzaggand de brendende gevel afrijden, met mooie bochten reed hij om de grootste vlammen heen, en voor hem op de stang, zich angetig vastklemmend aan het etuur, zat het geredde mannetje.

„Dank u, mijnheer Ballantijn," klonk aen paez minuten later zijn stem.

„Dank u, mijnheer Ballentijn," zaiden ook da politie en de brandweer. „U heht da oude mijnheer Popowitz gered." Toen pas zag mijnhaer Ballentijn dat hij mijnheer Popowitz, de beroamde filmdirecteur, had gered. Want die wae het! „Rijdt u voortaan maar net zoveel in de lucht ala u zelf wilt," zal da polilie. Nog dezelfde dag kreeg hij al z'n in heslag genomen fietsen terug. Een een groot circus vroeg mijnheer Ballentijn of hij voortaan in het licht van de echijnwerpers wilda rijden.

Maar mijnhaar Ballentijn fietsta niet meer in de lucht, hij had de wolken gezien, hoe die er van boven uitzagen, en hij had er genoeg van. De rest van zijn leven zat hij op het etille kantoor. Meer het wae daar niet meer zo stil. Mijnheer Ballentijn had aen grammofoon gekocht, zodat hij in de zomer niet meer de vliegan voor het venetar hoorde zoamen. En in da winter keek hij vaak naar de televisie tussen het werken door.

Het wae veel veiliger dan fietsan op beeneeuwde daken. Zelfe voor iemand ale mijnheer Ballantijn, want tensiotte zóu een keer hat touw kunnen hreken...

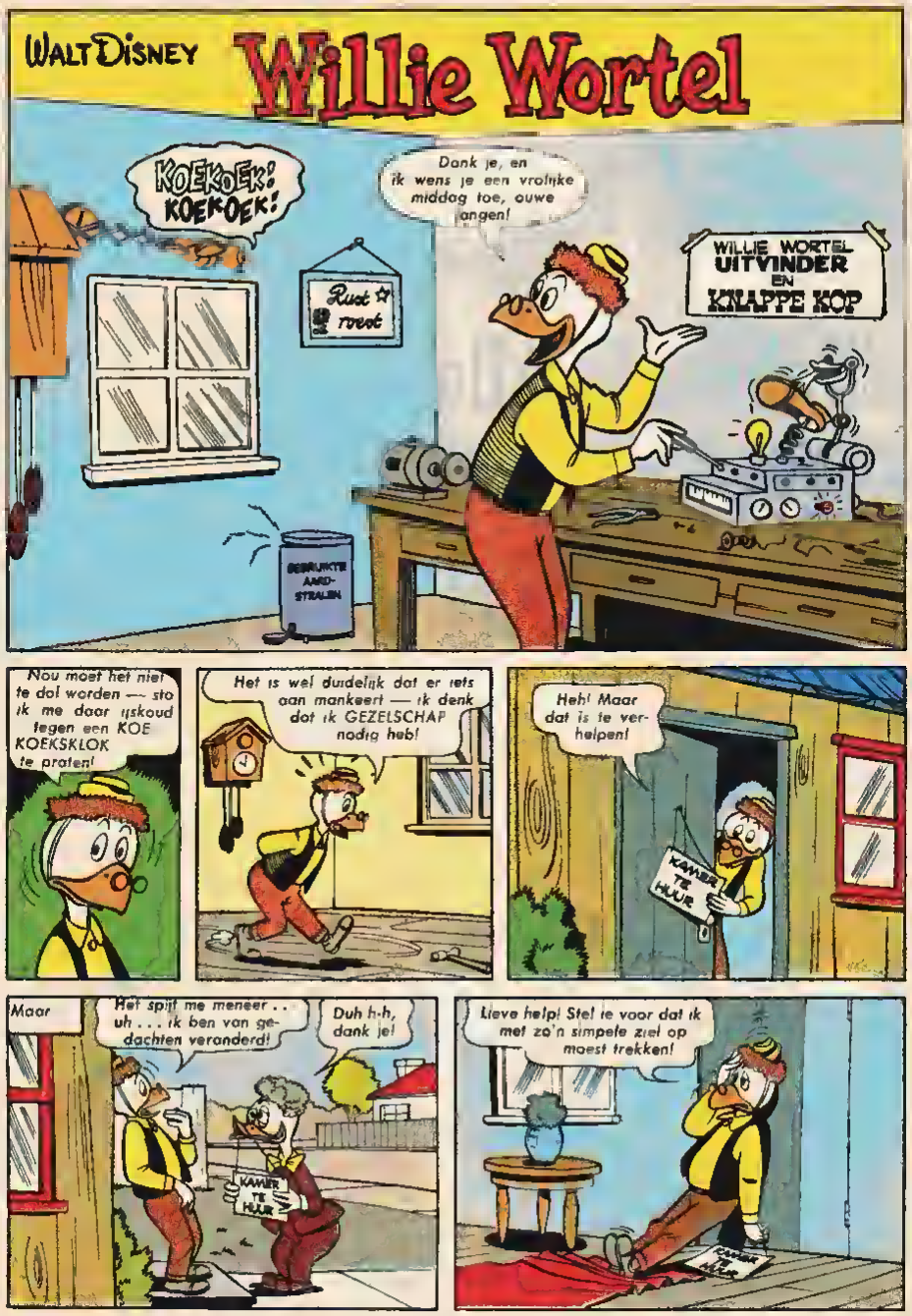
WALT DISNEY
Willie Wortel
KOEKOEK! KOEKOEK!
Dank je, en ik wens je een vrolijke middag toe, ouwe jongen!
WILLIE WORTEL UITVINDER EN KLAPPE KOP
Rust ☆ roest
GEBRUIKTE AARDSTRALEN
Nou moet het niet te dol worden — sta ik me daar ijskoud tegen een KOE KOEKSKLOK te praten!
Het is wel duidelijk dat er iets aan mankeert — ik denk dat ik GEZELSCHAP nodig heb!
Heh! Maar dat is te verhelpen!
KAMER TE HUUR
Maar
Het spijt me meneer . . uh . . . ik ben van gedachten veranderd!
Duh h-h, dank je!
KAMER TE HUUR
Lieve help! Stel je voor dat ik met zo'n simpele ziel op moest trekken!
KAMER TE HUUR

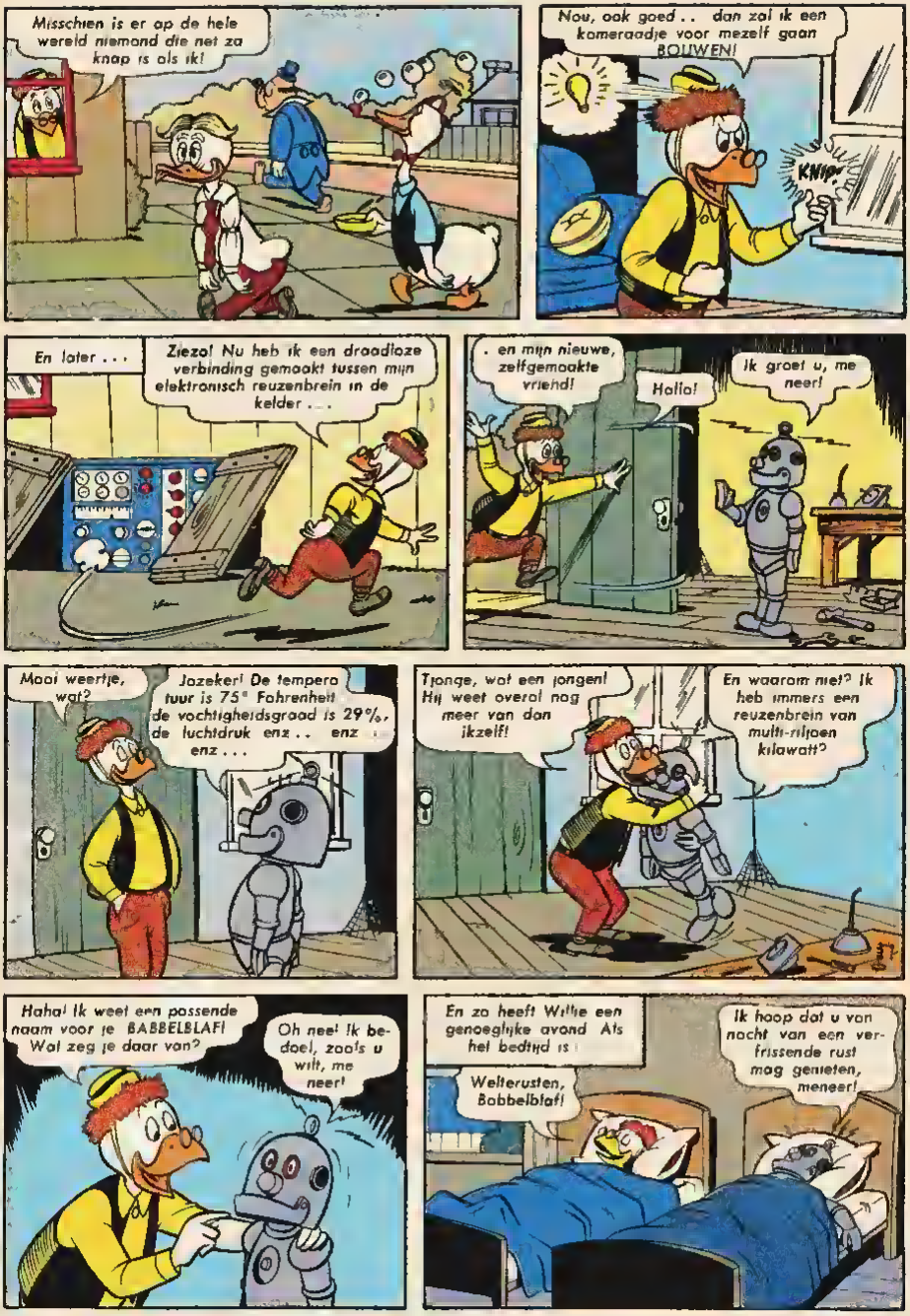
Misschien is er op de hele wereld niemand die net zo knap is als ik!
Nou, ook goed .. dan zal ik een kameraadje voor mezelf gaan BOUWEN!
KNIP!
En later . . .
Ziezo! Nu heb ik een draadloze verbinding gemaakt tussen mijn elektronisch reuzenbrein in de kelder . . .
. en mijn nieuwe, zelfgemaakte vriend!
Hallo!
Ik groet u, me neer!
Mooi weertje, wat?
Jazeker! De tempera tuur is 75° Fahrenheit de vochtigheidsgraad is 29%, de luchtdruk enz .. enz enz . . .
Tjonge, wat een jongen! Hij weet overal nog meer van dan ikzelf!
En waarom niet? Ik heb immers een reuzenbrein van multi-miljoen kilowatt?
Haha! Ik weet een passende naam voor je BABBELBLAF! Wat zeg je daar van?
Oh nee! Ik bedoel, zoals u wilt, me neer!
En zo heeft Willie een genoeglijke avond Als het bedtijd is
Welterusten, Babbelblaf!
Ik hoop dat u van nacht van een verfrissende rust mag genieten, meneer!

Maar om één uur in de nacht
KOEKOEK!
Z
Pooh! Ik ben veel te verstandig om met een koekoeksklok als JIJ te praten!
Al is Babbelblaf nog za'n fijne vriend, het is en blijft een machine en hij heeft dus GEEN slaap nodig
Maar Babbelblaf is niet de enige die niet slaapt! Buiten staan een paar wakkere inbrekers
Sst! Hier is een open raam, Laetje!
Z
We pikken alleen maar geld, juwelen en tafelzilver!
Goed, Berend!
Z
Werkelijk, heren, bent u zo dom of houdt u zich zo?
Huh? E-een robot!
Geld en juwelen zijn niets vergeleken bij de enorme waarde van de uitvindingen van meneer Wartel!
Je meent het!
Neemt u toch de antwerpen uit de brandkast en verkoop ze aan de meestbiedende . of misschien kunt u ook .
Huh? Babbelblaf kan zelfs INBREKERS nog een lesje geven!
Gelukkig ben ik op zulke verrassingen voorbereid
BZZZT!

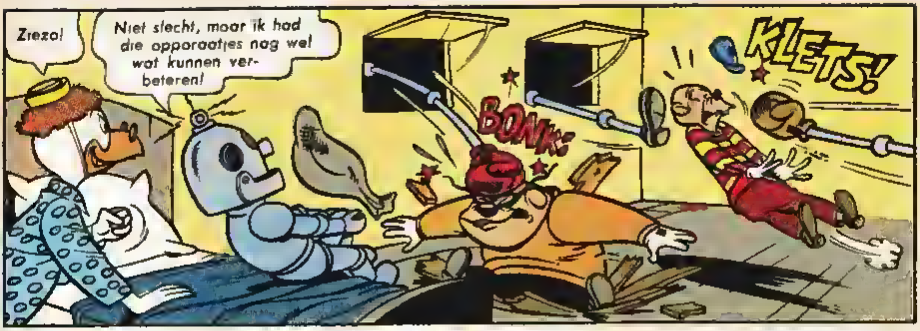
Ziezo!
Niet slecht, maar ik had die apparaatjes nog wel wat kunnen verbeteren!
BONK!
KLETS!

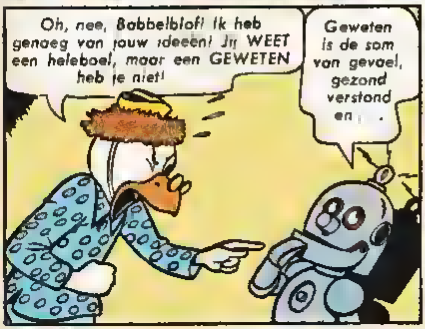
Oh, nee, Babbelbloft! Ik heb genoeg van jouw ideeën! Jij WEET een heleboel, maar een GEWETEN heb je niet!
Geweten is de som van gevoel, gezond verstand en

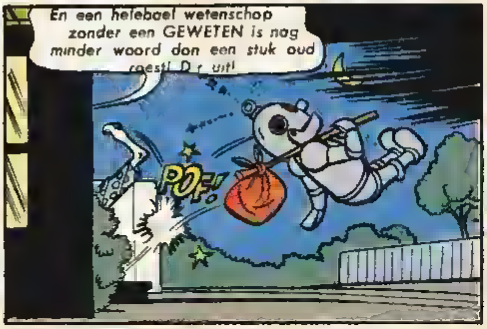
En een heleboel wetenschap zonder een GEWETEN is nog minder woord dan een stuk oud roest! D r uit!
POF!

Nou ja, ik kreeg toch genoeg van die alles beter weter!

Maar nu heb ik geen vriendje!

Ach, natuurlijk! Ik doe gewoon wat ieder alleenwonend mens doet

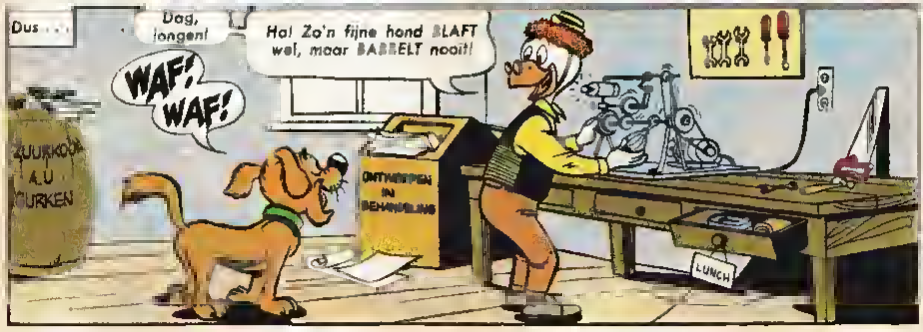
Dus . . .
Dag, jongen!
Ha! Zo'n fijne hond BLAFT wel, maar BABBELT nooit!
WAF! WAF!
ZUURKOOL A.U. GURKEN
ONTWERPEN IN BEHANDELING
LUNCH

Avontuur in Frankrijk

door
ROBERT BATEMAN

illustraties:
TED MATHIJSEN

Tijdens hun laatste dag in Spanje bespreken Archie, Harry en Eddie Dewlack een plan hoe zij, zonder door Rudolf te worden gevolgd, het hotel in St. Flour te kunnen verlaten om de familieschat op te diepen bij het oude huis in Garabit. Na een korte zwemparty zien ze Rudolf opeens de stad in gaan. Archie volgt hem en ontdekt in het postkantoor dat hij een telegram heeft verzonden, waarvan de laatste woorden luiden: „..heeft verder niets ondernomen." Sloeg dit op Eddie? Had Rudolf soms een medeplichtige?

ONDER het zingen van „It's a long way to Tipperary" zetten ze koers naar Perpignan. Rudolf, voorin naast Alphonse, zong dapper mee. Toen het schone lied ten einde was, stond Rudolf op en draaide zich om naar het gezelschap. „In Beziers moeten wij stoppen om de lunch zu gebruiken. Zoals jullie weten, volgt danach ein lange reise door die hergen. Dit zal ja zeer vermoeiend zijn. Omdat 't gestern in Tossa zeer laat geworden ist, sla ik voor nun een bischen slapen te gaan." Hij keerde zich lachend naar Alphonse. „Alphonse soll wel goed auf ons passen. Niet waar, Alphonse?"

De chauffeur knikte en stak geruststellend zijn duim omhoog.

Archie drukte de rug van zijn stoel naar achteren. „Ga jij 'n dutje doen, Harry?"

„Wat een vraag! Ik hen vannacht niet stiekem naar m'n bed geglipt, juist toen het lollige boel hegon te worden. Ik was om half twee nòg aan 't zingen." Hij gaapte. „Als je vanochtend die spons niet boven m'n hoofd had uitgeknepen, was ik nu nòg in Tossa geweest." Hij sloot zijn ogen. „Maak me wakker als we stoppen voor de lunch."

Aan de andere kant van het middenpad was Eddie ook onderuit gegaan. Archie keek wat naar buiten, maar het Franse landschap was hier nogal vlak en eentonig. Hij voelde zijn ogen dichtvallen en deed ook geen moeite ze open te houden. Het was warm in de bus en de motor ronkte regelmatig.

Even later zat hij bij een bokskring en zag vol afgrijzen hoe Eddie, die strikt volgens de regels vocht, het moest afleggen tegen 't wrede en onsportieve spel van Rudolf, die op hem sloeg met open handschoenen. Hij zag Harry in de andere hoek en deze probeerde tussen beide te komen, maar het leek wel of hij met onzichtbare draden was vastgebonden. Rudolf drong Eddie in een hoek en sloeg op hem los. Harry schreeuwde en Rudolf viel nu Harry aan.

Archie kwam met een schok overeind. De bus stond stil. Rudolf schreeuwde, maar niet tegen Harry. Hij stond over Alphonse gebogen, hij keek woedend naar hem en bruide iets dat leek op een mengsel van Frans en Duits. Alphonse haalde zijn schouders op.

„Wat is er aan de hand, Harry?"

„We zitten op de verkeerde weg. Rudolf moet kaartlezen, maar hij is in slaap gevallen en Alphonse is de verkeerde weg ingeslagen. Tenminste zo zie ik het. Steeds als Rudolf even z'n mond houdt, wijst Alphonse alleen maar grijnzend naar de kaart."

Archie pakte z'n eigen kaart uit het net voor hem. „Laten we eens proberen te ontdekken wat er gebeurd is." Met zijn vinger ging hij langs de weg die van de Spaanse grens naar Perpignan liep en vandaar naar Beziers. Belangrijke zijwegen zag hij niet. Al reed Alphonse deze route voor het eerst, hij was een ervaren chauffeur en het leek niet waarschijnlijk dat hij een weg zou inslaan die nergens heen voerde.

Nee, er kon maar één verklaring voor zijn. Van Perpignan uit liep een boofdweg naar het noorden die de Pyreneeën flankeerde. Hij herinnerde zich van de beenreis dat Perpignan een drukke, ingewikkelde stad was. Doordat de vale hoeken en bochten in het winkelcentrum al zijn aandacht hadden opgeëist, moest Alphonse een wegwijzer verkeerd gelezen hebben en zich in de weg vergist.

Harry leunde naar hem over. „Weet je 't al?"

Archie wees op de kaart. „Maar ik heb geen idee hoe ver we al zijn. Hoe laat is 't?"

„Half een."

„Dan hebben we ongeveer drie uur gereden sinds we in slaap zijn gesukkeld. We moeten dan ongeveer honderdtwintig kilometer uit de route zijn."

„Hallo! Hallo! Iedereen goed luisteren, bitte!"

Rudolf sprak in de microfoon. Hij deed zijn uiterste best om een gezicht te trekken alsof er niets aerostigs was gebeurd, alsof het geschreeuw tussen hem en Alphonse een of ander spelletje was geweest. „We hebben ene dumma vergissing gemaakt. We zijn da varkeerda weg langs gereden. Der chauffeur zegt dat wij doorrijden moeten naar het noorden en voor vannacht ergens enders stoppen moeten, dan morganochtend oostelijk moeten rijdan, aber wa kunnen das niet doen. Om bepaalde redenan."

„Poeh," mompelde Harry, „die bepaalde redenen zullen wel heel waardevolle redenen zijn, weggestopt achter die muur in Garabit!"

„We mogen niet daarop rekanen een hotel te vinden waar wij allemaal logeren kunnen, daarom moeten wij langs omwegen naar het hotel in St-Flour, waar wij al eerder waren en kamers besproken bebben. Het zal dus ene moeilijke reis worden, omdat wij niet over hoofdwegen gaan zullen."

„Waarom rijden we niet terug naar het kruispunt waar we de verkeerde weg ingeslagen zijn?" riep iemand van achter uit de bus, het leek Tom Randalls stem. — „Ene goede vraag," zei Rudolf met een geforceerd lachje. „Aber we hebben sedertdien al ruim bonderd kilometer afgelegd. Als wij teruggaan, moeten wij die ganse nacht doorrijden om St.-Flour te bereiken. Dit is hier in Frankrijk voor autobussen verboden." — „Toch zal hij ons naar St-Flour terugbrengen, al moet hij die bus met vleugels uitrusten," mopperde Harry.

„Het is eigenlijk maar beter ook — voor Eddie. Als Eddie deze kans mist, zal hij moeten wachten tot hij weer geld genoeg heeft gespaard om deze reis opnieuw te maken. Of dit, óf hij moet vannacht, als we ergens stoppen, zien weg te komen en proberen liftend Garabit te bereiken."

De bus zette zich weer in beweging en hield dezelfde richting aan, bijna pal naar het noorden, maar langzaam, want Rudolf tuurde vooruit, zoekend naar een rechtse zijweg, welke hen naar het oosten, door de bergen, naar de oorspronkelijke weg zou terugbrengen. Ze reden door tamelijk vlak land, maar rechts van hen zagen ze, op een paar kilometer afstand de heuvelruggen die hen steeds herinnerden aan wat ze voor de boeg hadden.

„Zou er wel een zijweg zijn?" vroeg Kan, zich omdraaiend. — „Rudolf zou zo niet rijden als die er niet was," zei Harry nors. „Zeg, Archie, waar gaat deze weg eigenlijk naartoe?"

„Naar de westkust. Maar ik kan hier op de kaart zien waar hij naartoe wil. Er is een soort B-weg verderop die door de bergen gaat en dan semenkomt met hoofdverkeersweg N 9. Daarlangs moeten we er komen — als we hem kunnen vinden."

Avontuur in Frankrijk

Bijna op hetzelfde moment vonden ze hem. Het was een smalle weg, nauwelijks breed genoeg om met de bus een bocht te maken. De voorzijde draaide er heel langzaam in en miste op een paar centimeter een stenen muur. Alphonse remde. Hij keek Rudolf zwijgend aan en wees naar het slechte wegdek voor hem.

Er volgde een stortvloed van boze woorden van Rudolf. Alphonse luisterde an zei niets, haalde zijn schouders op en zette de bus weer in beweging.

„Hoe staat 't met de lunch?" informeerde Harry. „Rudolf ken nu wel zeggen dat we de nacht in St-Flour moeten doorbrengen, maar gaat de lunch nu wel door? We kunnen toch moeilijk met z'n vijftigen zomaar ergens naar binnen stappen en dan verwachten een volledige maaltijd opgediend te krijgen."

„Er zijn verderop twee kleine plaatsen" Archie zweeg toen de bus met een schok door een kuil reed en toen begon te klimmen. Stenen muren en huisjes lagen zo dicht langs de weg, dat Archie, toen Alphonse in een lagere versnelling terugschakelde, zo in een keuken kon kijken, waar hij een vrouw bezig zag met potten en pannen aan een ouderwets fornuis. Het water liep hem in de mond. Het was nu één uur; het zou toch nog wel een uur geduurd hebben voor ze waren geen lunchen, maar het vooruitzicht heiemaal geen eten te krijgen, bezorgde hem een akelig gevoel in de maagstreek. Even later, toen ze de huisjes voorbij waren, zagen ze aan beide zijden uitgestrekte wijngaarden. In het ergste geval, dacht hij, zouden ze 'n maaltje gestolen druiven kunnen veroberen. De achterwielen van de bus slipten onheilspellend over los grint. Alphonse worstelde met het stuur en even later was het spannende ogenblik voorbij, maar Archie had het ar nog benauwd van. Er kwamen nu hogere bergruggen in zicht; als de bus nu el moeilijkheden had, wat stond hen dan nog te wachten?

Zelfs Rudolfs vertrouwen in zijn eigen oordeel scheen minder vast. Hij keek fronsend naar zijn wegenkaart, alsof hij hoopte achter de eerstvolgende bocht 'n mooie autoweg te vinden.

Wie zich ook bepaald niet op zijn gemak voelde, vond Archie, was Eddie. Hun blikken ontmoetten elkaar even en Archie stak bemoedigend zijn duim op; er sprak meer vertrouwen uit St-Flour ooit nog eens te bereiken dan hij bij zichzelf voelde. Hoewel de weg niet erg steil was, kwam de bus toch heel moeizaam vooruit, vanwege 't slechte wegdek. Het stuur, in de stevige greep van Alphonses handen, trilde en schudde bij elke buit of kuil en uit de versnellingsbak klonk voortdurend een diep gekreun. Rudolf hing half voorover, als een Romeinse wagenmenner die zijn paarden tot nog grotere spoed aanzet, maar het was duidelijk dat als Alphonse een hogere snelheid had geriskeerd, de bus recht een greppel was ingereden.

Het werd half twee... twee uur. „Wanneer gaan we eens een keertje eten?!" riep iemand.

Rudolf negeerde de vraag.

„Als het nog lang duurt, worden we hier achterin een stel kannibelen!" Er volgde een brullend gelach, waardoorheen Tom Randalle stem duidelijk te kennen gaf dat Archie, mits goed geroosterd, best te eten zou zijn. Maar het gevaar dat Archies levensloop plotseling zou worden afgebroken, werd spoedig afgewend, toen de bus de top ven een heuvel had bereikt en daarop de helling afreed, die uitkwam in een klein stadje. Het was erg klein, maar er stond in ieder gevel een herberg. Alphonse liet de bus stoppen en Rudolf ging er naar binnen. Even later kwam hij terug met een dikke waard op leeftijd, die met een mengeling van schrik en genoegen naer de bus keek. Schrik, dat was duidelijk, bij de gedachte aan el het werk dat hem zo onverwachts te doen stond — vijftig hongerige magen te vullen; genoegen bij het vooruitzicht van het geld dat hem dit in het laatje zou brengen.

Archie stond op en strekte zijn benen. Hij wenkte Harry, Tom, Ken en Eddie met hem mee te gaan, stapte de bus uit en slenterde langzaam de hoofdstraat af, naar een café. Achter glazen koele drank besprak 't vijftal de nieuwe situatie.

„Als het een beetje meezit, zijn we, denk ik, om een uur of twee vannacht in St-Flour," zei Archie, terwijl hij wat ruwe berekeningen maakte op de rand ven zijn kaart. „Krimmeneel!" riep Archie somber uit. „Wet we hier ook zullen eten, tegen de tijd dat we daar aankomen, verhippen we van de honger!" — „Oh, ze zullen het eten wal op 'n leag pitje gezet hebben," meende Ken optimistisch. „Ze wéten det we onderweg zijn en ze zullen wel gewend zijn aan bussen die pech krijgen of een verkeerde weg inslaan. Tenminste," voegde hij er wet minder zeker aan toe, „dat hoop ik."

„Als we dear om twee uur aankomen, ligt niemand voor drie uur op zijn bed." Archie staarde in gedachten over het stadaplein, naar een kele muur. „Van Rudolf bezighouden met een spelletje biljart kan geen sprake zijn. We moeten gewoon zo vlug mogelijk na het eten zien weg te komen, terwijl Ken en Tom Rudolf zo lang mogelijk ophouden."

„Hoe dan?" Tom Randall hield hun een pakje sigaretten voor, in het volste vertrouwen det hij de enige ven hen vijven was die rookte. „Ik wil niet moeilijk doen, hoor, maar een afleidingsmanoeuvre voor drie uur in de ochtend te bedenken is moeilijker dan het klinkt."

„Stel maar wet vragen over morgen. Hoe laat wa vertrekken en hoe laat we in Parijs zullen aankomen, dat soort dingen..."

„Dat zel hoogstens twee minuten in beslag nemen. Na vandaag zal hij niet erg in de stemming zijn om te praten over vertrek- en aankomsttijden." — „Nou... ga met hem mee naar boven. Houdt hem een de praet tot hij in zijn kamer is. Houdt de deur ven je kamer half open zodet je, zodra hij weg wil gaan, opnieuw een praatje met hem kunt aanknopen. Gebruik je fantasie, heren. Het belengrijkste is dat hij wordt heziggehouden terwijl wij de voordeur uit glippen. Het zal vandaar een kilometer of zes naar Gerabit zijn, maer over moeilijk tarrein en in het pikkedonker. Ken, jij hebt als oud-padvinder wat ervaring op dit gebied, hoeveel tijd hebben we nodig, denk je?"

„Nou, dat is onmogelijk te schetten, Archie. Als je in een normaal tempo kunt lopen... twee uur, dat wil zeggen, mét maanlicht en zonder risico's." — „Risico's? Wet voor risico's bedoel je?" — „Verdwalen, bijvoorbeeld." Ken lachte grimmig. „Dat is zó gebeurd, hoor. Dear kun je bijna op rekenen. Of geen maanlicht. Of iemand verstuikt zijn voet in een kuil en moet de rest van de weg geholpen worden. Voor lui zonder ervaring is dit geen gemakkelijke opgave."

„Misschien kun jij beter mijn plaats innemen?" stelde Archie met tegenzin voor. „Jij bent de enige met ervaring." — „Pah!" Ken trok een scheef gezicht. „Wat je ervaring noemt! Elke keer dat ik mee op stap ging was ik degene die verdwaelde of zijn voet verstuikte!"

„Kom laten we naar de herberg gaan," zei Harry. „Ik wil weleens weten hoe het met het eten staat."

Dat wordt een tocht met hindernissen. Hoe zal hun onderzoek naar de schat verlopen? Rudolf is net zo uitgeslapen als zij self!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

DE plant die je op deze postzegel ziet heet dwergtoortscactus en draagt, in bloei, mooie rode bloemen. Waarschijnlijk kan je hem niet, en dat klopt dan ook wel, want hij bloeit alleen in Mexico. Deze zegel is er een uit een serie van drie, die dit jaar in België uitgegeven werd ter gelegenheid van de grote bloemententoonstelling, die één's in de vijf jaar in Gent wordt gehouden.

APPELENHAP

Met een appel, wat suiker en kaneel, een handjevol krenten en 'n paar verse witte boterhammen kun je een heerlijk appelgebakje maken. Schil de appel en heal met een appelboor het klokhuis eruit. Snij daarna niet al te dikke plakken appel af, zodat er in het midden een gaatje komt. Leg een laag plakken op een diep bord, en strooi er suiker, kaneel en een paar krenten overheen; daar bovenop weer een laag appel en er overheen weer suiker, kaneel en krenten, zo ga je door tot de appel op is. Laat de suiker en kaneel goed intrekken en maak intussen van de boterhammen mooie vierkante stukjes (voor deze keer mag je de korstjes er af snijden). Leg de boterhammen op een gezellig schaaltje en doe er je appelbrij op. Je zult zien dat iedereen van dit lekkere appelenhapje zal smullen.

LUUK MOEST ER BIJ ZIJN

Onderwijzer „Waarom kom je zo laat op school, Luuk?"
Luuk „Mijn vader had me nodig, meneer."
Onderwijzer. „Maar jij moest toch naar school! Had hij niemand anders kunnen vragen?"

✳

Luuk „Nee, meneer!"
Onderwijzer. „Waarom dan niet?"
Luuk „Nou . eh hij moest mij een pak voor m'n broek geven "

✳

✳

✳

SPELLETJE

IK GA NAAR AMERIKA

Dit is een leuk spelletje waarbij je, terwijl je het speelt, flink moet nadenken. Een van de kinderen, die bijvoorbeeld Piet heet, begint en hij zegt: „Ik ga naar Amerika en ik neem een paraplu mee".

Omdat zijn voornaam met een P begint, neemt hij die paraplu mee, want dat woord begint ook met een P. Een ander kind, dat bijvoorbeeld Riekje heet, neemt een roos mee — en zo krijgt ieder kind een beurt en noemt 'n voorwerp dat met de eerste letter van haar of zijn naam begint. Het is de bedoeling dat je heel snel spelt, zodat er weinig tijd is om na te denken. Als je binnen vijf seconden geen woord weet te bedenken, mag je niet meer meedoen.

WAT AL TE HAPPIG

JETJE is met haar moeder bij de groenteman boodschappen doen. Ze krijgt van hem een lekkere dikke appel, die ze smakelijk ophapt, maar . ze vergeet te bedanken.

Moeder vraagt aan haar: „En wat zeg je nu, Jetje?" Jetje lacht een beetje verlegen tegen de groenteman en fluistert: „Mag ik er alstublieft nog een?"

Tom Poes en de WISPEN

AH ZO!
EN TOEN WERD U ER ZEKER OP UIT GEZONDEN OM MET UW LOKMIDDEL DE WISPEN TERUG TE HALEN?
JUIST, JA. MAAR JAMMER! LOKMIDDEL OVER ZUN DIK VLEESLICHAAM UITGESTORT, DUS HIJ NU LOKMIDDEL!
WAT!?!
DIK VLEES-LICHAAM!?!
ME ALS LOKAAS VOOR DIE PRIKKERS GEBRUIKEN EN NOG BELEDIGEND WORDEN OOK?!
LELIJK WISPUNT!
DAT NEEM IK NIET!
VOORZICHTIG! NIET STAMPEN! KLEEDJE AL OVERBELAST!
KAN ME NIET...
HELP!
HOLA,
DAT KLOPT NIET!
U HAD VOORSPELD DAT WE DROOG AAN DE OVERKANT ZOUDEN KOMEN!
ONBEGRIJPELIJK! VOORSPELLING NA ZOVEEL WISPESTEKEN MOET UITKOMEN!

ZOUDEN WISPESTEKEN HUN KRACHT SOMS VERLOREN HEBBEN? DAT ZOU RAMP ZIJN!

TOCH BLIJF IK ERBIJ DAT WE DROOG AAN DE OVERKANT ZULLEN KOMEN.

IK HOOP DAT U GELUK KRIJGT, MAAR IK BEN BANG DAT WE STRAKS MET EEN PLONS...

GEEN PLONS, MAAR BONS! BLIJVEN DROOG! O VREUGDE! VOORSPELLING WAAR, WISPESTEKEN NOG ALTIJD KRACHTIG!

?

JA, WE LIGGEN NIET IN DE GOLVEN.

TOCH VOEL IK EEN GOLFBEWEGING.

SPR-SPREEKT HET KLEED?!

GA VAN M'N LIJF!

NEE...IK!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497, Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions

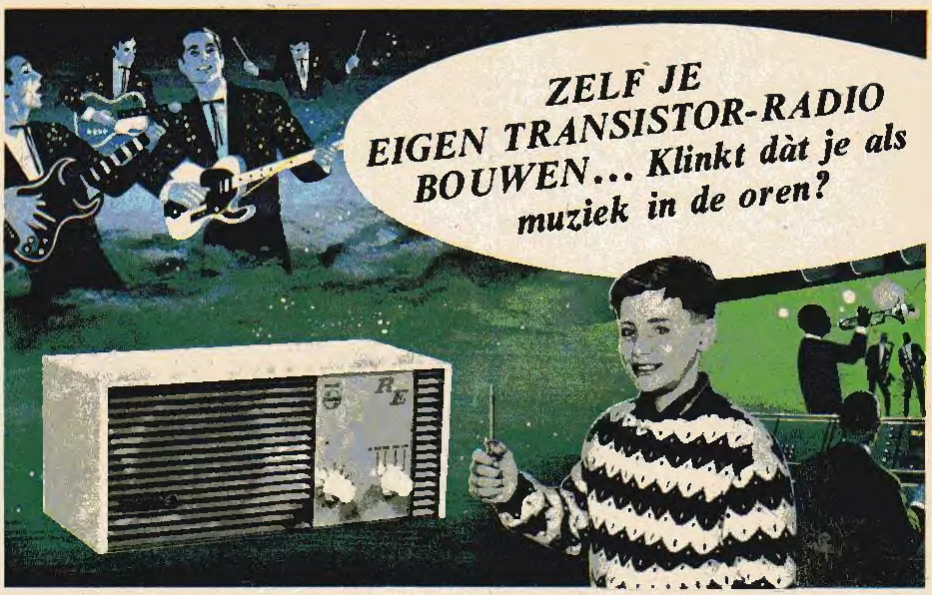

Een radio om vol trots aan je vriendjes te laten zien!

Reken erop dat ze allemaal best ook zo'n zelfgebouwde moderne RE-transistorradio willen hebben. Zo haarzuiver en prachtig van klank. Een meesterlijk bezit voor iedere jongen. Dat je hem zelf bouwt, maakt 't alleen maar leuker.

Zelf je RE-radio bouwen... leuk werk met fantastisch resultaat!

Je hoeft nog geen verstand van radiotechniek te hebben. Al bouwend krijg je dat vanzelf. De handleiding geeft stap-voor-stap aan wat je moet doen... en verklaart meteen de werking. Je hoeft niet eens te solderen. Dan ben je klaar . . . groot moment . . je draait de knop om . . . en ja hoor, je radio geeft een prachtig geluid. Zo heb je nog jarenlang plezier van een fijne doe-het-zelf prestatie. En reken erop dat je zo spelenderwijs heel wat weet van moderne radiotechniek.

Philips RE-radiobouwdozen zijn verkrijgbaar in drie uitvoeringen:

RE 1 f 39,50 Twee-transistorradio. Helder geluid door kristal-oortelefoontje
RE 1A f 17,50 Aanvullingsdoos tot RE 2
RE 2 f 54,50 Drie-transistorradio met echte luidspreker. Bovendien aansluitmogelijkheid voor platenspeler. Dit toestelletje kan zelfs worden gebruikt als babyfoon, telefoonversterker en morsecodeapparaat!

Kijk meteen naar de Philips ME - mechanische constructiedoos - met meer dan 600 onverwoestbare precisie-onderdelen in stevige houten opbergdoos, compleet f 69,50
Of de Philips EE - elektronische constructiedoos - waar je zelf allerlei elektronische apparaten mee maakt. Vanaf f 37,50
Voor wie zelf een interfoon wil bouwen is er de Philips IE helemaal compleet met hoofdtoestel en 1 bijtoestel voor f 59,50

*** Alle Philips jeugdbouwdozen werken volmaakt veilig op gewone batterijtjes!**

PHILIPS *jeugdbouwdozen 'n avontuurlijke hobby waar je heel wat van opsteekt!*